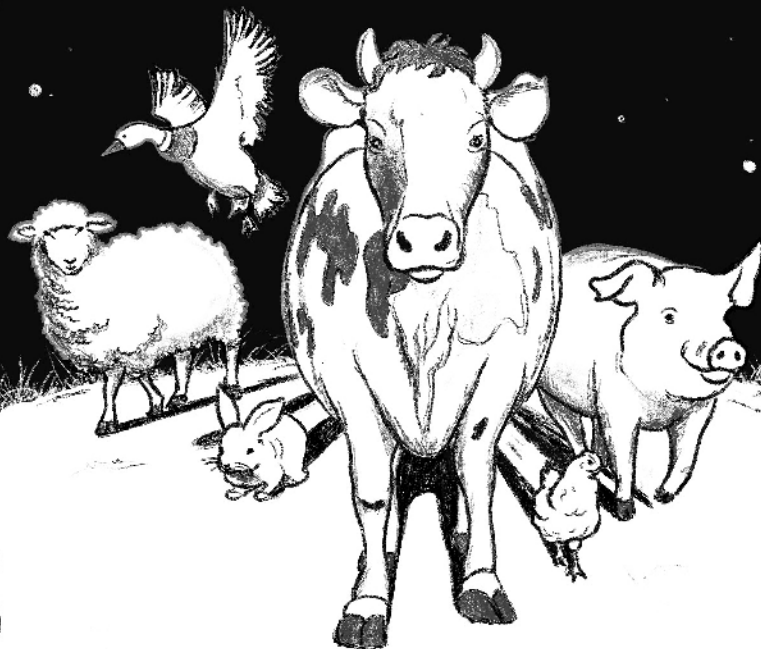

Zina Comunității Vegane Queer

TURMA!

2020 - 2022

- colecție de gânduri & postări -

#1

TURMA!

Zina Comunității Vegane Queer

2020 - 2022

- colecție de gânduri & postări -

Ce este TURMA!

Exact, ce este turma? Te iei după turmă?

Ideea de „turmă” („spirit de turmă”) este folosită ca insultă pentru a denigra spiritul colectiv, ea pune în inferioritate, simultan, ideea de animal și pe cea de colaborare.

Ea funcționează doar într-o lume în care non-umanul este exploatat în masă, într-o lume în care *individul* și dorințele lui primează, nu cele ale grupului.

Refuzăm această lume!

Revendicăm lumea în care turma suntem noi, iar să fii parte din turmă nu presupune supunere, ci joacă și muncă împreună.

Animalele care trăiesc în turmă supraviețuiesc tocmai datorită conectării lor cu grupul mai mare, datorită sociabilității lor.

TURMA! este și zina noastră, zina comunității vegane queer. Acesta este primul număr, adunând scrieri pe care le-am compus de-a lungul ultimilor ani, din 2020 până în 2022. Nu atinge toate subiectele importante, ci doar unele

ce ne-au atras atenția în acel moment. Deschideți TURMA! și răsfoiți-o, după titluri sau după pagini, cum doriți. Lăsați-vă înconjuratx de ea. Este o parte din gândurile noastre, o parte din turmă.

Apel la reflecție adresat persoanelor feministe

De ce este încă atât de greu pentru feministx să vadă asemănarea dintre opresiunea persoanelor umane și non-umane și să o includă în activismul lor?

Într-un sistem patriarhal și capitalist corpurile considerate feminine și/sau de sex feminin ale persoanelor umane și non-umane sunt obiectificate, deținute și supuse controlului asupra sistemelor lor reproductive.

O vacă trebuie să fie gravidă și să nască pentru a produce lapte (la fel ca și în cazul oamenilor). Vacile sunt constant inseminate cu forța de către persoanele umane, cel mai des de către muncitori prost plătiți și migranți. Acest act este o formă de violență sexuală, săvârșită pentru profiturile industriei, dar și pentru poftele oamenilor. Consumul de lapte nu este inocent, ci înseamnă în mod clar nu doar exploatarea mamei, ci și uciderea puilor ei, smulși de lângă ea la scurt timp după naștere.

Sistemele reproductive ale persoanelor non-umane sunt exploatare sistemice, epuizându-le în primii ani de

viață, și ucigându-le apoi, când nu mai sunt productive.

Când apar ouăle de găină pe raft, ca un simplu produs, nicăieri nu este scrisă durata de viață a acestor ființe, ținute cel mai des închise, fără lumina soarelui. Nicăieri nu apare numărul de pui masculi uciși de mici, ca fiind inutili acestei industrii. Nu apare nicăieri, și atunci e simplu de ignorat.

Încă o majoritate covârșitoare consideră că femeile și persoanele queer sunt inferioare bărbaților, la fel cum se consideră firească inferioritatea persoanelor non-umane față de persoanele umane. Femeia este un obiect în serviciul sistemului patriarhal și capitalist. Animalul non-uman este un obiect în serviciul sistemului umanist, patriarhal și capitalist.

Legătura dintre veganism și feminism nu este îndeajuns discutată. Este timpul să abandonăm o ierarhie a priorităților, ca de exemplu: „mai întâi să punem capăt sexismului, apoi să ne gândim la speciism”.

Cu fiecare val de feminism, un nou spațiu a fost creat pentru cex lăsațx anterior deoparte, fie că ne referim la rasă, clasă sau anumițx membrx din comunitatea LGBTQAI+.

Nu apare o contradicție acolo, în inima noastră,

unde?

Ne dorim demnitate și autodeterminare, ne luptăm pentru deținerea controlului asupra propriului corp.

Scandăm **‘Corpul meu, alegerea mea’**.

Dar corpul lor?

Alegerea cui?

Animalele non-umane își au locul și ele în mișcarea feministă actuală.

Veganism și feminism

***#Mulțumescpentruflori,
dar vrem respect pentru toate surorile
umane și non-umane***

Azi celebrăm, continuând lupta feministă, cerând dreptate și egalitate pentru toate persoanele oprimate de patriarhat.

Ne alăturăm mișcării feministe #multumescpentruflori, cerând împreună respect pentru munca femeilor, acces la servicii de sănătate, locuire decentă pentru toți și încetarea violenței de gen.

Lupta feministă a fost dusă încă de la început împreună cu lupta pentru celelalte animale, începând de la primele femei ce și-au cerut drepturile la vot și care luptau simultan împotriva vivisechției și experimentării pe animale în laboratoare.

Istoria vegetarianismului, și mai apoi a veganismului, e în strânsă asociere cu practicile femeilor, pentru că ele s-au ocupat mai des atât de munca domestică precum

gătitul, cât și de grija pentru ceilalți. Consumul cărnii, în schimb, a fost și este des asociat cu dominația masculină - în reclame, în discursul public, în practici precum vânătoria. Grija pentru animale a fost deseori considerată un subiect neserios, „sensibil”, „emoțional”, „al femeilor”. Deși această sensibilitate a fost folosită pentru a nu lua în serios femeile, activistele feministe au recuperat-o: grija pentru ceilalți nu este ceva mai puțin important - ea este esențială!

Lupta feministă cere justiție reproductivă - pentru toate, femei și persoane non-binare. Vrem medici și personal ginecologic pregătit să lucreze cu persoanele din comunitatea LGBTQAI+. Vrem moașe care să fie împuternicite să asiste la nașteri și să asculte de persoanele născătoare și de nevoile lor. Vrem acces la sănătate și asigurare medicală pentru toți.

Cerem justiție reproductivă și pentru acele persoane al căror aparat reproducător este exploatat pentru profit - animale non-umane din diferite specii, prizoniere în sistemul industrial de producție. A fi non-uman nu este un motiv pentru a fi exclus din discursul feminist - să ne amintim că și femeile au fost, de-a lungul istoriei,

considerate inferioare și mai puțin decât umane.

Cerem justiție reproductivă pentru vacile care sunt însărcinate constant, ale căror copii sunt furați și uciși pentru trupul lor (ce va fi transformat în carne) și a căror viață se sfârșește brutal când nu mai produc lapte.

Cerem justiție reproductivă pentru găinile "ouătoare", captive în cuști și în fabrici, al căror aparat reproducător a fost modificat pentru a fi supra-productiv, ducând astfel la diferite boli, scăzându-le durata de viață și transformând întreaga lor viață pentru consum uman.

Cerem justiție reproductivă pentru toate acele animale non-umane care sunt prinse în sistemul de producție, care sunt inseminate artificial și ai căror copii le sunt luați pentru a fi uciși și consumați, din nou, și din nou, și din nou.

Pandemia de COVID-19 a afectat mai puternic tocmai acele persoane deja marginalizate, deja invizibilizate. Pandemia a afectat violent animalele non-umane din ferme, mii dintre ele fiind omorâte din cauza unor suspiciuni de infecție cu coronavirusul. Soarta lor ar fi fost oricum moartea, pentru consumul uman al trupurilor lor transformate în carne sau blană, dar pandemia ne-a arătat cât de puțină atenție este dată vieților și bunăstării

lor: niciuna. Sunt ucise la primul pericol.

În timpul lockdownului, din pricina pandemiei, adopțiile de animale „de companie” au crescut, dar unde sunt politicile pentru protejarea acestora? Am auzit povești despre animale „sălbaticе” care se reîntorc în oraș, povești despre cum se aude „din nou cântecul păsărilor” - dar pentru cât timp? Avem nevoie de acțiuni și practici ecofeministe pentru protejarea celorlalți, umani și non-umani, pentru susținerea sănătății mediului înconjurător.

Apariția pandemiei nu este o surpriză pentru epidemiologi. Se știe de zeci de ani că dezvoltarea acestor tipuri de virusuri este încurajată de condițiile extrem de aglomerate din fermele industriale de animale, de schimbările climatice, de exploatarea tot mai multor habitate naturale. Relațiile patriarhale și eurocentrice de dominare nu ne vor scoate din aceste crize, deoarece tocmai această dominare a altor animale și a "naturii" ne-a adus aici.

Lupta feministă a fost și este în strânsă legătură cu alte lupte, queer, anti-rasiste, anti-abiliste, anti-capitaliste. Ea nu poate fi dusă în vid, ci trebuie să fie intersecțională și să vadă multiplele dimensiuni ale opresiunii. Trebuie să

facă loc pentru toate vocile marginalizate de patriarhat.
Trebuie să includă, astfel, și vocile animalelor non-umane.
Trebuie să fie anti-speciistă!

#Multumescpentruflori, dar vrem încetarea patriarhatului.

#Multumescpentruflori, dar vrem sfârșitul oprimirii acelor ce sunt diferitx.

#Multumescpentruflori, dar vrem solidaritate multispecii.

Este veganismul un privilegiu?

În primul rând, să vedem ce e veganismul. Acesta este atât o practică, cât și o filozofie, ce încearcă să refuze sau să minimizeze toate formele de exploatare a animalelor.

Așadar, înseamnă practicarea unei diete bazate pe plante și evitarea oricărui alt produs ce conține componente de la animale, dar și acționarea conform unei gândiri ce consideră viețile celorlalte animale importante și demne.

Definiția dată de Vegan Society conține în mod explicit “pe cât posibil”, pentru a recunoaște cum, într-o societate clădită pe exploatarea animală, nu este întotdeauna posibil să fie practicat coerent.

Acum, ce este un privilegiu? Pe scurt, un privilegiu este un fel de avantaj pe care un grup sau individ îl are, deseori din cauza poziției pe care o ocupă într-un context social.

Deseori, când se spune ca “veganismul este un privilegiu” se face referire la faptul că produsele pe bază de plante nu sunt întotdeauna ieftine sau accesibile tuturor. Veganismul este deci văzut ca un privilegiu de clasă, o

practică pentru cex ce “își permit”.

Însă mancarea pe bază de plante nu este doar burgeri și cârnați vegetali, ci este și orez cu legume, mămăligă cu tocană de ciuperci, zacuscă, supă de varză.

Când propunem aceste mâncăruri asociate mai degrabă cu clasa muncitoare, apar alte argumente legate de munca și timpul necesare pentru a le prepara. Din cauza oboselii cronice date de capitalism, este mai ușor să urmăm un tipar de consum obișnuit, să luăm ceea ce se servește la reduceri și se găsește în majoritatea magazinelor. Dar cât de confortabil este să fii feministx? Dar anarhistx? Când nu mai este, renunțăm? Este confortul unei poziții ideologice anticapitaliste motivul pentru care aceasta este adoptată?

Fie practicarea veganismului e văzută ca „inaccesibilă” și „*fancy*” pentru că mâncărurile sunt prea scumpe, fie e văzută ca „plictisitoare” sau „nesănătoasă”, când mâncărurile sunt cele ieftine. Adevărul este că suntem cu totx capabilx de întorsături retorice pentru a ne justifica propriile poziții inconfortabile.

În orice caz, *toată această critica ignoră componenta ideologică a veganismului*, cât și definiția de bază.

Ea apare deseori din partea stângii care se dorește anti-clasistă, însă refuză să vadă felurile în care accesul la mâncare este o chestiune politică, așa cum este politic și cine este “transformat” în mâncare prin procesele capitaliste.

Simplu spus, dacă o dietă pe bază de plante nu este întotdeauna accesibilă tuturor, asta:

(1) Nu împiedică oamenii să asume o filozofie și o practică vegană pe cât posibil

(2) Nu este o critică la veganism, ci la sistemul de producție alimentară, care trebuie schimbat radical

Pe scurt, e veganismul un privilegiu?

Nu.

Dar consumul excesiv de carne și alte produse animale este, în schimb, o practică a țărilor dezvoltate, este poluant pentru comunități umane și non-umane, și este contributor major la schimbările climatice.

Despre veganism și capitalism

Capitalismul este sistemul economic în care mijloacele de producție sunt deținute de către un număr mic de persoane (oameni). Deoarece aceste persoane nu pot produce pentru întreaga societate, vor angaja muncitorx pe care îi vor plăti, însă condițiile de muncă și remunerația vor fi decise și controlate de către deținătorx de capital, care urmăresc obținerea de profit.

Relația dintre capitalist și muncitorx devine una de exploatare, pentru că cea mai ușoară cale de a obține profit este aceea de a crește cantitatea de muncă, micșorând în același timp salariile și oferind condiții de muncă precare, neținând cont de sănătatea fizică și mentală a muncitorxlor.

Muncitorx umani sau non-umani (animale “de povară”, “de pază” etc.) sunt clasificați în funcție de puterea lor de muncă și de productivitate, celelalte animale în funcție de beneficiile pe care le pot aduce oamenilor (animale de companie în cazurile „fericite”, bucăți de carne în cele tragice), iar părți din natură ajung să fie numite simple “resurse”, disponibile consumului.

Când știm că animalele sunt crescute, înmulțite artificial, îngrășate, închise în abatoare, separate de familiile lor, apoi omorâte, făcute bucățele de muncitorx prost plătiți, expuși la multiple riscuri de sănătate - totul pentru a ajunge în farfuriile noastre ... ne putem bucura de „mâncare”?

În capitalism, am învățat să privim celelalte animale ca pe niște mărfuri, obiecte pe care le putem cumpăra, consuma și deține. De exemplu, spunem că suntem stăpânx pisicii, că “avem” o pisică, nu că împărțim casa cu o pisică. Însă celelalte animale nu există pentru plăcerea noastră, de orice tip ar fi aceasta. Pisicile sunt prietenele noastre și noi suntem prietenx lor. Ne avem în grijă.

Motivul pentru care veganismul este mai degrabă o listă de cumpărături pentru mulți oameni este din cauza capitalismului, care transformă orice relație în una de consum, fie el de *produse* de la animale sau pe bază de plante. Așadar, cât timp veganismul este prezentat ca doar un comportament de consum și cât timp creează profit pentru companiile care au produse vegane, acesta nu face probleme reale sistemului, pentru că nu iese din

normele sale.

Veganismul NU este o listă de cumpărături, nu înseamnă să urmărim noile produse pe bază de plante care apar pe piață și să le încercăm pe toate (deși ele ne bucură și ne fac viața mai ușoară). La fel ca alte mișcări de justiție socială (feministe, queer, anti-rasiste, anti-abiliste etc.), veganismul reprezintă o luptă continuă de erodare a sistemelor opresive, inclusiv a capitalismului.

Veganismul nostru este *total liberation*, refuză transformarea animalelor non-umane în mărfuri și militează pentru eliberarea lor, pentru crearea unei lumi multispecii, în care mijloacele de producție vor fi ale tuturor și vor fi folosite pentru binele comun, nu pentru acumularea de resurse. O lume multispecii în care nu profitul, ci grija pentru mediu și pentru celelalte ființe primează, indiferent de specie, gen, orientare sexuală, etnie, vârstă sau abilități.

Veganismul nu este naționalist

Veganismul nu este naționalist, pentru că nu face separări între demnitatea și dreptul la viață al altor animale pe baza apartenenței lor la o națiune, stat sau zonă geografică.

Veganismul înseamnă respectul pentru toate ființele vii și refuzul de a le consuma sau instrumentaliza.

Veganismul nostru queer nu crede în patriotism, ci în legăturile de susținere și solidaritate ce nu creează excluziuni. Crede într-o lume fără poliție și armată, dar cu justiție transformativă. O lume fără frontiere, fără națiuni, formată din comunități auto-governate. Este anti-imperialist și anti-colonial. Este fără granițe - dintre țări sau specie.

Despre disconfort

“Să facă ce vor, dar la ei acasă.”

“Lasă că deseară mănânc eu carne și pentru tine.”

“Eu înțeleg că e gay, dar de ce trebuie să arate așa?”

“Cum recunoști un vegan? Iți va zice.”

De ce prezența unei persoane vegane sau queer poate cauza disconfort?

Pentru că destabilizează ordinea lucrurilor. O persoană queer nu se încadrează în cisheteronormativitate. O persoană vegană refuză participarea în practici speciiste.

Aceste poziționări exprimă viețile reale ale altora. Nu sunt opționale. Disconfortul e cel ce trebuie interogată.

Și nu, nu spunem că experiențele de discriminare sunt aceleași. Deloc. Dar experiențele noastre de opresiune nu trebuie să fie exact la fel pentru a vedea similaritățile. E important să înțelegem asta, pentru că celelalte animale sunt cele direct afectate de speciism, nu veganix. Discriminările și șicanările pe care le suferă veganix sunt

reale, însă veganismul nu e despre ei. Celelalte animale sunt cele a căror integritate corporală e direct dăunată, cele ce sunt crescute, exploatare și ucise.

Din nou, de ce e nevoie de alăturări dintre *queerness* și veganism?

Pentru că, deși experiențele și poziționările sunt diferite, sistemele opresive care le mențin se hrănesc unele pe altele.

Pentru că există voci în comunitățile LGBTQIA+ profund anti-veganism și împotriva considerării altor animale ca ființe demne, cu dreptul la viață.

Pentru că există voci în comunitățile vegane care sunt homofobe, lesbofobe, transfobe, bifobe, etc. - practic, queerfobe și care practică un discurs heteronormativ.

A sta față în față cu senzația de disconfort e ceva ce fiecare persoană căreia îi pasă de justiție socială trebuie să facă. Disconfort pentru că fiecare dintre noi am internalizat, cel puțin parțial, concepte opresive - față de noi sau ceilalți. Fiecare dintre noi se știe să fi avut un gând, cel puțin un gând, rasist, sexist, abilitist, transfob,

speciist etc.

Aceste gânduri trebuie interogate.

Nu putem să ne lăsăm să devenim propriii opresorx.

Despre responsabilitate și învățare colectivă

Nu credem că putem avea un discurs perfect pus la punct.

Credem însă că putem lansa niște idei, niște conversații.

Nimeni nu știe toate răspunsurile.

Toțx învățăm și putem învăța unx de la altx.

Răspunderea noastră nu este față de cex ce vin cu argumente sexiste, rasiste, speciiste sau opresive în vreun fel.

Răspunderea noastră e față de comunitățile și persoanele umane sau non-umane ce lucrează pentru eliberarea colectivă, în felurile și înțelesurile pe care acestx le consideră potrivite.

A „trage la răspundere”, în afara unui sistem punitiv, presupune o relație de încredere - încredere că cex ce „trage” lucrează spre binele nostru, colectiv, încredere că cex ce sunt în cauză au spațiul necesar să recunoască

greșeala și să se schimbe.

Încrederea și asumarea responsabilității pot fi învățate doar împreună cu și de la alte persoane, umane sau non-umane. În prezent, acestea sunt descurajate, uneori chiar sancționate, la locul de muncă, la școală, în familie, în favoarea unui individualism care ne alienează și unx de altx, dar și față de noi înșxne. Nu trebuie și nu vrem să fie așa - vrem comunități, vrem ajutor reciproc, vrem învățare colectivă.

Despre “alegeri personale”

Veganismul este deseori văzut ca o chestiune de alegere personală, individuală. A fi queer, deși s-a demonstrat și explicat deja de zeci de ani, încă este văzut uneori ca o „alegere” sau oricum, o alegere de a se manifesta astfel public.

Și veganismul intersecțional, și identitatea queer, rezistă acestei categorisiri sub umbrela de ”alegeri individuale”, acțiuni pe care le iei „la tine acasă”.

Veganismul nu e o simplă alegere personală pentru că ne naștem într-o lume deja speciistă, care se asigură că alegerea standard e aceea de a vedea alte animale ca fiind pentru consum propriu. Apoi, sistemul actual este unul care presupune ca opțiune standard heterosexualitatea și conformarea la normele de gen.

Veganismul nu trebuie văzut ca doar o „alegere personală”, pentru că nu ar trebui să stea în alegerea noastră să ucidem, să exploatăm și să consumăm pe alții. Este o poziție politică.

Identitatea queer nu e o alegere personală, pentru că așa suntem. Nu alegem.

Veganismul nu e doar o alegere personală de consum, pentru că nu e (doar) despre tine. Nu e despre ce mănânci tu personal mâine.

Veganismul e despre celelalte animale. Veganismul cere ca întreaga societate umană să își modifice relațiile extrem de violente și exploatare cu celelalte animale. Nu, nu până când și cel mai precar om va avea acces la mâncare pe bază de plante. Ci până când nu va mai fi precaritate. Dacă asta sună prea utopic, înțelegem. Dar nu ne putem dori mai puțin decât o lume în care totx au ce mânca, și nimeni nu e sistematic înmulțit pentru a fi transformat în hrana altora.

Dacă noi suntem queer, asta nu înseamnă că spunem cuiva să fie queer de mâine. Dorim însă ca societatea să vadă legitimitatea altor relații, non-heterosexuale, fără să le categorisească ca fiind inferioare și fără să se ceară integrarea lor în acceptabil. Nu trebuie să fim toți monogami, monosexuali sau cisgen pentru a fi membrii societății. Orice societate care dictează ierarhii între orientări sexuale sau identități de gen nu este societatea pe care ne-o dorim.

În același timp, a consuma vegan e o deprindere pe

care mulțx o pot căpăta. A fi vegan, respectiv, a adopta idei vegane și a acționa conform veganismului pe cât posibil, e o practică pe care oricine o poate face. În schimb, a “nu fi queer” sau a fi “mai puțin queer” nu e o opțiune reală pentru noi. Însă cu toții știm că norma heterosexuale și transformării altor animale în mărfuri vine din structuri mai largi, sociale. Acelea sunt cele cu care ne luptăm, nu persoanele queer „nerespectabile” sau veganii „imperfecti”.

Discursul “alegerilor personale” vorbește despre persoane individuale, făcând abstracție de comunitățile din care fac parte. Luptele noastre sunt, din contră, tocmai despre solidaritatea din aceste comunități. Ca “alegere personală/privată”, veganismul poate părea un drum complicat pe care trebuie să îl parcurgi singurx. Ca mișcare, veganismul e un proces de învățare colectivă - în continuare imperfect, dar nu solitar.

Veganismul și schimbările climatice

Știm deja că emisiile de gaze cu efect de seră sunt principala cauză a schimbărilor climatice observate în ultimul secol. Creșterea temperaturii medii globale duce la creșterea temperaturilor și a nivelului mărilor și oceanelor, la topirea ghețarilor, la deșertificarea anumitor regiuni și la creșterea frecvenței fenomenelor meteorologice extreme, precum uraganele și furtunile sau valurile de căldură. Nu acesta e viitorul pe care ni-l dorim.

Creșterea animalelor în ferme afectează mediul în mai multe moduri:

- Sunt folosite suprafețe mari de teren pentru creșterea animalelor și pentru cultivarea hranei necesare pentru acestea - mult mai mult decât dacă terenul ar fi folosit pentru cultivarea plantelor ca hrană directă pentru oameni;

- 14.5% din emisiile globale de gaze cu efect de seră provin din creșterea animalelor, acestea fiind emise fie direct de animale, fie de activitățile asociate (transport, alimentarea fermelor industriale etc.);^[1]

- Amoniacul, gaz cu efect de acidificare (producând

ploi acide și scăderea calității surselor de apă) și eutrofizare (cauzând poluarea ecosistemelor), și alte gaze cu efecte similare sunt eliberate în procesele de fertilizare și îngrășare a solului folosit pentru creșterea animalelor;^[2]

- Diverse studii estimează că între 20% și 30% din consumul global de apă provine din creșterea animalelor (majoritar din cultivarea hranei pentru acestea).^[3]

Un studiu realizat de cercetătorii de la Universitatea Oxford concluzionează că o dietă ce exclude produsele de origine animală are efecte pozitive asupra tuturor factorilor enumerați, implicând la nivel global:

- reducerea cu 76% a suprafeței de teren folosit;
- reducerea cu 49% a emisiilor de gaze cu efect de seră;
- reducerea cu ~50% a emisiilor cu efect acidifiant și eutrofizant;
- reducerea cu 19% a apei proaspete folosite.^[4]

Conform Acordului de la Paris, semnat de 192 de state, scopul global este acela de a menține creșterea temperaturii medii globale sub 2°C peste valorile pre-industriale și, preferabil, limitarea ei la 1.5°C.

Conform IPCC (Grupul interguvernamental de experți în evoluția climei), pentru a respecta aceste limite, emisiile de gaze cu efect de seră ar trebui reduse la jumătate până în 2030 și reduse la net zero până în 2050.

Deși în îndeplinirea acestui scop, cele mai multe discuții au loc în jurul industriei petroliere și a carburanților, un studiu din 2020 arată că în absența emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din industria petrolieră, emisiile cauzate doar de sistemul alimentar sunt suficient de mari pentru a depăși limita de 1.5°C și pentru a face dificilă menținerea sub 2°C. [5]

Concluziile studiului sunt foarte clare: pentru a ține încălzirea globală sub control, este nevoie să facem schimbări importante în sistemul alimentar, dar și în obiceiurile alimentare ale fiecăruia dintre noi.

Referințe:

[1] Food and Agriculture Organization of the United Nations

[2] M. de Vries, I.J.M. de Boer, Comparing environmental impacts for livestock products: A review of life cycle assessments, *Livestock Science*, 128 (2010), pp. 1–11

[3] P.W. Gerbens-Leenes, M.M. Mekonnen, A.Y. Hoekstra, The water footprint of poultry, pork and beef: A comparative

study in different countries and production systems, *Water Resources and Industry*, 1–2 (2013), pp. 25-36

[4] J. Poore, T. Nemecek, Reducing food's environmental impacts through producers and consumers, *Science*, 360 (2018), pp. 987-992

[5] Clark, M. A. et al., Global food system emissions could preclude achieving the 1.5° and 2°C climate change targets, *Science* 370 (2020), pp. 705–708

Veganismul și industria de haine și încălțăminte

În fiecare an, milioane de animale sunt crescute în condiții îngrozitoare și mai apoi ucise, totul pentru ca părți ale corpului lor (blana, pielea, penele, părul etc.) să fie folosite în industria hainelor și a altor obiecte - o industrie care face rău nu doar animalelor non-umane, ci și animalelor umane, cât și mediului. Toată suferința asta doar pentru a produce haine, încălțăminte pentru noi, într-o epocă în care există o varietate de materiale care sunt etice și sustenabile.

1. Pielea

Cea mai mare parte a industriei de pielărie constă în pielea vacilor, oilor, caprelor și porcilor, dar și alte animale, precum câinii, pisicile, aligatorii, șerpii etc. sunt exploatate în această industrie.

Vacile, oile, porcii, caprele folosite pentru pielea lor sunt aceleași animale omorâte pentru carne, astfel încât cele două industrii merg mână în mână și împart

responsabilitatea felului în care animalele non-umane sunt torturate și ucise în ferme, a exploatării muncitorilor și a impactului negativ ecologic pe care îl au fermele industriale.

Cu toate astea, pielea nu este un simplu produs secundar al industriei alimentare. Pentru a obține produsul finit, pielea animalelor este tratată, consumându-se multă energie, cu substanțe chimice care au diverse grade de toxicitate: săruri minerale, formaldehidă, arsen, uleiuri, vopseluri. Aceste substanțe au două mari efecte negative:

- pe de o parte, sunt toxice pentru muncitorii care intră în contact cu acestea, crescând riscul de cancer și de alte afecțiuni ale ochilor, plămânilor, rinichilor, ficatului;
- ajung în apă și contribuie la poluarea acesteia și la criza apei potabile cu care ne confruntăm în prezent.

Unul dintre miturile legate de pielea animalelor este că ar fi eco-friendly, pentru că este biodegradabilă. Asta e doar în parte adevărat, pentru că tratamentul chimic prin care este supusă pielea o face mult mai puțin biodegradabilă. De asemenea, există un număr mare

de alternative vegane pentru piele, fiecare având impact ecologic diferit și fiind mai mult sau mai puțin accesibile. Comparând impactul pielii de la animale cu pielea PU care este cea mai ieftină alternativă, fiind confecționată din plastic, observăm că cea din urmă are o amprentă de carbon de 4 ori mai mică decât cea a pielii provenite de la animale (conform Sustainable Apparel Coalition). Așadar, chiar și cea mai puțin sustenabilă alternativă pentru piele este de preferat din punct de vedere etic și climatic pielii provenite de la animale.

2. Blana

Animalele ucise pentru blană provin din două surse:

- Din **ferme industriale** pentru blană în care animalele sunt tratate similar cu animalele din fermele ce produc pentru industria alimentară. Ele sunt ținute în cuști mult prea mici pentru numărul mare de animale și transportate în ploaie, frig sau soare fără vreun fel de protecție, primesc drept hrană resturi din producția de carne. În aceste condiții, multe animale dezvoltă comportamente patologice, automutilându-se sau omorându-și

puii la naștere. Înainte să li se ia pielea, animalele sunt ucise folosindu-se metode excesiv de crude: electrocutare, ruperea gâtului, otrăvire etc. De multe ori, animalele sunt încă în viață atunci când sunt jupuite și chiar după pentru mai multe minute.

- Din **braconaj/vânătoare** - capturarea animalelor din mediul lor natural, folosindu-se capcane. Cea mai comună este capcana care imobilizează piciorul animalului, mutilându-l în același timp. De obicei, animalele mor din cauza răniilor provocate de capcană, dar pot fi și atacate de alte animale.

Industria blănurilor este și dăunătoare mediului, consumând resurse și energie pentru creșterea animalelor sacrificate pentru blană, dar și ducând la poluarea apelor din împrejurimile fermelor ca urmare a cantității mari de materie fecală produsă de acestea.

3. Lâna

Deși pentru obținerea lânii, oile nu sunt ucise, viața lor este departe de a fi fericită. Pentru că prioritatea crescătorilor de oi nu este calitatea vieții oilor, ci obținerea a cât multă lână, oile nu sunt îngrijite foarte bine, iar rata

de mortalitate în rândul mieilor este peste 4%, ajungând până la 30-40% în unele zone (conform PETA). Pentru a nu pierde profit, moartea mieilor este luată în considerare, iar oile sunt modificate genetic prin împerechere selectivă pentru a avea un număr mai mare de pui - nu se face nimic, în schimb, pentru a-i salva de la moarte.

Lâna cel mai comun folosită provine de la oile merino, care au fost modificate genetic pentru a avea pielea cutată, adică o suprafață mai mare pe care crește lâna. Din cauza cantității mari de lâna, oile pot să leșine sau chiar să moară în timpul lunilor calde. De asemenea, lâna reține umiditate, atrăgând muște care își depun ouăle pe pielea oilor, iar larvele pot ajunge să mănânce de viu animalul. O tehnică barbară prin care se încearcă evitarea acestei probleme este tăierea de fâșii din pielea animalului, pentru a obține porțiuni de piele mai fină care nu vor reține umezeala. Metoda nu este eficientă și reprezintă doar un crud act de mutilare a oilor.

Producerea de lâna este și ea dăunătoare mediului. Pe lângă resursele consumate pentru creșterea oilor și a poluării asociate acestora (emisii de gaze cu efect de seră, scăderea calității apelor), despădurirea terenurilor

pentru a obține pășuni din care să se hrănească oile este asociată cu deteriorarea solului, care poate avea diverse efecte, precum deșertificarea unei anumite zone.

Mult dintre noi avem acces la alternative. Cum putem justifica complicitatea noastră la cruzimea față de animale sau transformarea în marfă a corpurilor lor care ar trebui să fie la fel de autonome ca ale noastre, în haine și încălțăminte care să ne acopere, să ne încălzească și să ne înfrumusețeze pe noi, oamenii?

Produse ale exploatarei și ale durerii nu pot aduce căldură sau frumusețe.

Grija, iubirea și empatia, da.

Un moment de liniște pentru ursul Arthur

Un moment de atenție, de recunoaștere a acestei vieți.

Avem nevoie de momente nesfârșite pentru toate animalele a căror viață e doar o tranzacție pentru oameni, doar o marfă de cumpărat. Fie ele numite „trofee”, „exemplare”, „carne”, „copănele”, toate animalele își doresc să trăiască.

Un moment de liniște, pentru toate animalele care mor în fiecare secundă, care nici măcar nu primesc atenție sau nume.

Speciismul în care trăim face ca uciderea individului greșit să producă titluri de ziar și indignare, nu uciderea în sine.

Știrile contrariate de împușcarea ursului Arthur nu pot fi privite decât cu suspiciune de către persoanele vegane, când aceleași instituții media închid ochii la violența zilnică

față de celelalte animale.

Povestea în sine se desfășoară așa, din câte se știe - un prinț din Vest vine la vânătoare de trofee la marginea Europei. Acesta cumpără dreptul de a vâna un urs, deși în general e ilegal, iar derogările se dau rar și cu așa-zise justificări. Aici, justificarea era că o anume ursoaică deranja gospodăriile oamenilor. Singura soluție găsită de oameni e uciderea ei. Dar prințul ucide alt urs, mai mare și mai frumos, care face multe puncte ca trofeu de vânătoare. Apoi apare indignarea publică.

Indignarea publică vine din multiple surse. Întâi că s-a ucis ursul greșit. Apoi, că s-a ucis un urs anume, un urs ce avea *un nume*. Aceste reacții apar uneori la violența față de animalele frumoase, majestice, dar rar se extind și la celelalte, la violențele zilnice din fermele industriale de pui sau de porci - animale anonimizate, invizibilizate, ne-numite. Dacă ar exista aceeași mobilizare contra abatoarelor, cu siguranță am avea mai puține - poate chiar deloc.

Coexistența este o posibilitate reală. Oamenii au defrișat pădurile, schimbările climatice produse de

creșterea capitalismului au dat peste cap ecosistemele - acestea sunt cauze ce trebuie și pot fi adresate. În cazul urșilor, refacerea habitatelor lor este o soluție. Nu uciderea indivizilor care nu au nicio vină.

Viețile care contează nu ar trebui să se aleagă după placul oamenilor. Un urs, nu celălalt. O specie, nu cealaltă. Acest sistem extrem de violent de dominație nu poate continua - nu e doar extrem de crud și de injust, ci ne distruge pe toți, cum toți suntem parte a acestui pământ, și toți depindem de un mediu sănătos.

De Paște

Atât ca persoane vegane, cât și ca persoane queer, zilele de Paști pot fi momente de tristețe și durere.

Ca persoane vegane, suntem conștiente de numărul crescut de ucideri, de mieii separați de mamele lor, de ascunderea acestor cruzimi incredibile sub condimente, în farfurii, pe mese. Știm că ouăle pictate nu sunt doar o frumoasă tradiție, ci un semn al exploatării industriale a găinilor ouătoare, a căror viață e determinată în întregime de capacitatea lor de producție.

Ca persoane queer, acest moment obișnuit „în familie” poate fi dificil dacă familiile noastre ne-au exclus, dacă nu avem o familie aleasă.

La masa de Paște, ca persoane vegane, deseori trebuie să ignorăm ființele de pe masă, ce nu mai sunt vii, sau laptele și ouăle lor, care știm că provin tot prin uciderea copiilor și exploatarea mamelor lor.

Ca și persoane queer, uneori stăm ca pe ace,

pregătite să răspundem unor remarci homofobe sau transfobe, fie ele și neintenționate, sau clasicelor întrebări legate de căsătorie și copii.

În plus, ca și persoane atee sau de alte credințe, am dori ceva mai multă toleranță de la persoanele ce fac parte din religia dominantă, mai multă atenție să nu își forțeze urările sau tradițiile asupra noastră.

De asemenea, ne dorim să fie respectată dorința unora din noi care nu își doresc să participe deloc la întâlnirile de Paște.

Întâlnirile de familie nu ar trebui să fie așa.

Etichete cu „Animale Crescute În Libertate”?

Dacă ar fi să facem o etichetă pentru celelalte animale, cu siguranță nu ar fi una pusă pe un produs ce presupune uciderea lor, pe care să fie scris „Animal Crescut în Libertate”.

Câtă cruzime tăcută se poate ascunde în această voalare, această întorsătură a cuvintelor, să poți spune că această „libertate” înseamnă simplu lipsa unei cuști, și nimic mai mult? Câtă siguranță pe sine, siguranță că acele ființe despre care vorbești, nu te vor contrazice?

Ele te contrazic de fapt - ele rezistă cuștilor, da, rezistă mușcând, ciugulind, luptând, dar vocile lor nu se aud, fiindcă abatoarele și fermele intensive stau departe de orașele frumoase, de zonele urbane ce se vor umple de produse „curate” și „morale” pentru cine își permite. Ele rezistă și când sunt exploatare în afara cuștiilor, vor să-și formeze propriile familii, au prieteni pe care îi urmează, și multe dintre ele suferă la moartea celor dragi. Căutați doar

un pic despre animalele fugite din ferme, și veți vedea câte sunt.

Ne alăturăm și noi persoanelor care în ultimele ore s-au poziționat împotriva demersului susținut de FREE, solicitând oprirea acestui plan de popularizare a unor etichete „Animal Crescut în Libertate” asupra produselor ce necesită, de fapt, exploatarea, oprimarea și omorârea celorlalte animale.

F.R.E.E. este un ONG cu structură ierarhică, format din angajați și voluntari vegan. Acesta primește granturi începând cu 2019 până în prezent de la Open Wing Alliance pentru a sprijini campania în derulare „cage-free”, „fără cuști”.

Pe scurt, acum câteva zile F.R.E.E. a avut împreună cu Remus Cernea o întâlnire la minister iar apoi a prezentat online această etichetă “menită să identifice separat produsele de origine animală (ouă, lapte, carne) care provin de la animalele crescute în libertate”. Postarea în cauză se poate accesa aici: <https://www.facebook.com/1846867658972637/posts/3031913880468003/>

Citat:

“Prin munca de echipă alături de specialiști din MADR vom pregăti schema de calitate „Animal Crescut în Libertate”. O astfel de schemă de calitate este și un instrument care continuă metodele de exploatare agricolă într-un mod prietenos cu mediul înconjurător, cu animalele, mai ales în perspectiva viitoarelor eco-scheme care încep din 2023.”

- George Cățean, Secretar de stat Ministerul Agriculturii

Această etichetă e încă o modalitate prin care, în mod clar, deloc ascuns, „exploatarea” continuă în mod „prietenos”. Pentru care dintre noi este, oare, prietenia mână în mână cu exploatarea?

Să facem un pas în spate. Situația de ansamblu e dificilă, da, și poate contextul politic nu e prielnic unor politici care să fie, cu adevărat, pentru animale. Asta nu înseamnă că trebuie să se joace întotdeauna după regulile lui, chiar dacă se încearcă dialoguri cu ministerul și alți factori de decizie. O lume fără cuști e minimal, minimal

mai bună decât una cu cuști, nu e deloc libertate și nu poate fi împachetată ca atare. E un pas atât de mic, de la cât de departe suntem.

Energiile celor ce luptă pentru celelalte animale nu ar trebui să se piardă pentru aceste firmituri ce adună profit în conturile corporațiilor.

Dacă se discută cu ministerul, să se discute - subvenționări pentru permacultură de legume, pentru grădini urbane vegane, pentru adăposturi și sanctuare, pentru arhitectură multispecii, urbană și rurală.

Dacă se poate minimiza cruzimea din industria animală, să se minimizeze, dar să nu se prezinte ca etichetă pentru cei ce își permit să fie „morali”.

Să propunem mai mult, să îndrăznim mai mult.

Despre frica de radicalizare

Veganismul este radicalizant.

Feminismul queer, de asemenea.

Unele persoane se tem de radicalizare, dar a fi radical înseamnă să ajungi la rădăcina opresiunii și să te eliberezi de ea.

Conotațiile negative din spatele termenului de “radicalizare” au fost construite pentru a menține ordinea curentă a lucrurilor, ierarhiile, sistemele de valori - de la cisheteropatriarhat la speciism. Eforturile noastre trebuie să fie concentrate pe revendicarea și acceptarea radicalizării ca singura cale de rezistență împotriva acestor sisteme, și nu pe încercarea de a ascunde caracterul radical al mișcărilor noastre.

Veganismul (înțeles ca și *total liberation*) este o mișcare pro-intersecțională de eliberare contra tuturor formelor de opresiune, centrat pe animale non-umane.

Dacă numim veganismul “radicalizant” pentru că își dorește ca animalele non-umane să fie în centrul propriei

lor mișcare de eliberare, atunci prin aceeași logică ar trebui să numim „radicalizant” și feminismul queer, pentru destabilizarea cisheteropatriarhatul.

În schimb, doar pe unele le numim “radicalizante” și pe altele nu. Unele merg „prea departe”, altele nu.

Secomitatrocități împotriva persoanelor marginalizate din toate speciile. Animalele non-umane sunt și ele persoane ale unei comunități marginalizate.

Veganismul pro-intersecțional și feminismul intersecțional se susțin, de fapt, reciproc. Amândouă trebuie să se fie cât mai revoluționare. Crearea de punți de legătură dintre acestea este crucială. Amândouă au ceva de spus despre ierarhie, opresiune, capitalism.

Iar pentru a fi feministx sau antispeciistx, are sens să te opui și sistemului statist și capitalist, care este construit la fel de mult prin exploatarea animalelor non-umane cât și prin dominația structurilor patriarhale asupra femeilor și a persoanelor queer.

Zilele de Comemorare a Porcilor Uciși pentru Profiturile și Poftele Umane.

Decembrie 2021

Știm ce urmează în zilele următoare.

Știm, dar vrem să nu îi vedem.

Să nu îi auzim, cât timp sunt în viață.

Doar morți, doar procesați, doar în farfurie.

Să nu simțim frica lor, să nu știm că au fost omorâți pentru noi.

Ființe ce au fost făcute bucăți, bucăți ce primesc un preț.

Seara trec, în viteză, prin oraș, camioanele care îi cară. Împrăștie puternic mirosul de excremente, de frică. Nu îi vedem sau auzim, însă duhoarea ajunge la nasurile noastre și fuge mai departe. Preț de câteva minute ne-au spus „am fost și noi aici, am fost în viață, am avut o viață”. Prin aer, prin miros.

Acest lucru se întâmplă acum. Sute de mii de porci, uciși pentru o masă de așa zisă sărbătoare. La nivel global, milioane.

Se poate oare trăi altfel?

Sau doar așa? Cu moartea pe masă?

Decembrie 2041

Să ne imaginăm un alt sfârșit de an,

Să ne imaginăm cu adevărat

Zilele de Comemorare a Porcilor Uciși pentru Profiturile și Poftele Umane.

Fiecare casă pune în pervaz o vază roșie cu flori, în amintirea porcilor uciși. Flori, pentru că unii porci își decorează culcușurile cu flori alese. Flori, pentru frumusețea și blândețea lor.

În centrele comunitare se ține o întâlnire de comemorare, un spațiu al liniștii și al amintirii. Se spun câteva cuvinte despre porcii uciși de-a lungul anilor: “Ne pare rău. Nu vom uita. Nu vom repeta.” Dar nu cuvintele contează, ci prezența și atenția față de aceste ființe ce nu mai sunt.

La final de an, oamenii aduc cadouri pentru porci și celelalte animale din sanctuare.

Abatoarele sunt închise, reconvertite în spații pentru cultivare de legume și sere. La intrarea fiecărui abator e o

plăcuță cu numărul animalelor ucise în trecut, la marginea căreia se lasă flori de câmp sau fân de către oamenii care vin să-și ridice coșul săptămânal de legume. Duminică de duminică, aceste mici ofrande sunt duse la sanctuare.

Ziua vizibilității persoanelor bisexuale

Astăzi este Ziua Vizibilității Persoanelor Bi+ (care se identifică drept bi, pan, fluid), zi în care multx dintre noi celebrăm, însă cu un gust amar.

De ce este importantă vizibilitatea persoanelor bi+? Pentru că această orientare este adesea invizibilizată, chestionată și negată, atât în afara, cât și în cadrul comunității LGBTQIA+.

De pildă, dacă o persoană biromantică sau bisexuală este într-o relație cu o persoană de același gen/sex, ea este considerată gay/lesbiană, pe când atunci când este într-o relație cu o persoană de gen/sex diferit este citită ca heterosexuală.

Stigmatului intracomunitar, potrivit căruia unele persoane care se identifică ca fiind gay/lesbiene evită să formeze un cuplu cu persoane bi+, motivând faptul că acestea sunt, de fapt, "nehotărâte", mai degrabă straight ori mai înclinate spre a fi infidele/spre așa-zisa și controversata promiscuitate sau că au nevoie de relații cu persoane de genuri/sexes diferite simultan, i se adaugă cel extracomunitar care presupune că orientarea bi+ este doar

o fază ce poate fi depășită odată ce acestea au întâlnit persoana de gen/sex diferit potrivit.

Suprasexualizarea persoanelor bi+, erotizarea lor prin asocierea cu threesomes (sex în grup) sau orgii, le obiectifică și reduce la un stereotip.

Există, de asemenea, o rată mult mai mare de violență, obiectificare prin hipersexualizare și ostilitate față de femeile bi+ decât față de femeile monosexuale, fie acestea hetero sau lesbiene.

Iar în ceea ce privește persoanele de sex masculin care se identifică drept bi+, acestora le este negată complet identitatea, fiind considerate gay și in the closet (ascunse). Astfel, a fi bi+ este considerat o minciună, o neasumare a “adevăratei” identități.

La acestea se adaugă problematicul și falsul privilegiu de a fi straight passing, adică de a nu trece drept queer, precum și glamorizarea acestei orientări, care e văzută ca fiind ceva trendy (la modă).

Bifobia are la bază prejudecăți și stereotipuri care se propagă în lipsa informațiilor, dar mai ales pentru că vocile bi+ lipsesc adeseori din discursul public despre

romantism/sexualitate.

Ce putem face noi e să creăm platforme și să facem loc pentru aceste voci, să nu vorbim în locul lor, să le înmănăm simbolic portavoce și să le ascultăm. Experiența biromantismului sau a bisexualității trebuie redată în mod nemijlocit de către persoanele din această microcomunitate.

Luând în seamă cele de mai sus, nu este, așadar, de mirare că persoanele bi+ sunt de 4 ori mai predispuse suferințelor psihice, în special depresia, autovătămarea și tendința de suicid.

Procesului uneori complicat de autoacceptare i se adaugă discriminarea, neînțelegerea, judecata sau trecerea cu vederea, toate acestea fiind copleșitoare.

În solidaritate cu frații, surorile și rudele noastre bi+, reafirmăm că romantismul și sexualitatea sunt un spectru, că fiecare orientare și identitate este validă, că nimeni nu are dreptul să le nege sau să le chestioneze!

De asemenea, dorim să subliniem ca bisexualitatea se regăsește și la alte animale, spre exemplu la delfini sau flamingo.

În final, dorim să subliniem că ziua de azi este o zi de luptă, dar și de sărbătoare, așadar le aducem aminte de prietenia și afecțiunea noastră tuturor persoanelor bi+ din viața noastră și le mulțumim că ne sunt tovarășx!

Ziua internațională a persoanelor non-binare

**fun fact: ziua de 14 iulie a fost aleasă pentru că este la mijloc între zilele internaționale a femeilor (8 martie) și bărbatilor (19 noiembrie)*

Non-binaritatea este un termen umbrelă ce conține o multitudine de identități care nu se înscriu în binarul clasic de gen femeie-bărbat. Unele persoane/identități non-binare se află undeva pe spectrul femeie-bărbat, în timp ce altele sunt complet în afara acestuia.

Toate identitățile de sub umbrela non-binară sunt la fel de importante. Ai aici câteva dintre ele:

Agender - “fără gen” - persoane care nu au o anumită identitate de gen;

Genderfluid - persoane a căror identitate de gen variază de-a lungul timpului;

Demigender - persoane care se identifică parțial, dar nu complet, cu un anumit gen binar sau cu ideea de gen (demiboy, demigirl);

Pangender (polygender/omnigender) - persoane care au mai multe identități de gen.

Sunt persoanele non-binare trans?

Definiția acceptată a persoanelor trans este că acestea nu se identifică genului atribuit la naștere. Multe dintre persoanele non-binare se încadrează acestei definiții (deși persoanele genderfluid, pangender, bigender etc. pot să se identifice cu genul atribuit la naștere), dar nu toate persoanele non-binare se consideră trans. Fiecare persoană non-binară are dreptul să decidă dacă este trans sau nu și este binevenită în spațiile trans, dacă își dorește să facă parte din ele!

Cum să fii aliatx bunx pentru persoanele non-binare?

Menționează pronumele pe care le/nu le folosești: atunci când te prezinți, în semnătura de la email, pe social media;

Respectă pronumele și numele pe care fiecare persoană preferă să le folosească.

O metodă bună de a te obișnui cu noul nume sau cu

pronumele cuiva este să te corectezi pe tine însuși atunci când te gândești la respectiva persoană, până când nu va mai fi nevoie să o faci;

Încearcă să folosești limbaj cât mai neutru și formule de adresare care să nu fie bazate pe binaritatea de gen;

Sușține introducerea băilor unisex la locul tău de muncă și în comunitatea din care faci parte;

Angajează, promovează persoanele non-binare;

Dacă poți, cumpără produsele/serviciile oferite de persoane non-binare;

Fii mereu deschisx să înveți mai multe și educă-te legat de experiențele persoanelor non-binare!

Ziua internațională a lesbienei

Celebrăm cultura, diversitatea și importanța comunității noastre.

Celebrăm lesbienele cis, trans, non-binare și intersex, istoria și luptele pe care le-am purtat, eforturile noastre continue pentru o lume mai bună.

Cuvântul “lesbiană” este unul dintre cuvintele care încă este stigmatizat, unele persoane preferând să se identifice ca queer sau gay.

Relațiile dintre lesbiene sunt glamorizate și erotizate; des văzute de către societate prin perspectiva bărbatului cis hetero și a dorințelor lui.

Există falsa convingere că relațiile dintre lesbiene nu sunt la fel de „adevărate” sau „valide” ca și relațiile heterosexuale.

Lesbofobia este însă exacerbată de misoginismul societății patriarhale în care trăim. În norma hetero, doar relațiile amoroase ce conțin și un bărbat, sunt văzute ca fiind acceptabile.

Prejudecățile, stresul social și în unele cazuri hărțuirile fizice produc suferințe vizibile sau invizibile, ajungându-se la suicid în unele cazuri.

Recunoaștem prezența lesbienei activiste din România și mulțumim pentru implicarea lor în obținerea de drepturi pentru comunitatea LGBTQIA+ de-a lungul anilor, pașii tot mai mulți întreprinși pentru a duce o luptă intersecțională împotriva oricărei forme de opresiune incluzând speciismul, capitalismul, rasismul, xenofobia, clasismul, fascismul, sanismul, abilitismul, sau ecocidul.

Identitatea noastră este validă, diversă, frumoasă și nu cere aprobare din exterior.

Dorință și (non)binaritate de gen

Dating ca persoană non-binară

Ideea mea de relație romantică și sexuală implică experimentare, comunicare, consimțământ, sentimentul acela că mă simt înțelesx, și ca atare confortabilx în propria-mi piele. Însă am învățat repede că a fi doritx este condiționat de cât de mult mă îndepărtez de normele de gen.

Dacă pe un site de dating am în descriere scris faptul că sunt o persoană non-binară, șansele de a ieși cu cineva descresc considerabil față de identificarea cisgen.

Dating ca persoană nonbinară poate fi de multe ori o experiență dificilă; poate fi chiar o experiență invalidantă.

Din experiența mea, dacă observi că partenerx tău potențial nu se simte confortabilx cu identitatea ta de gen, ba chiar îți mai și spune 'nu pot să te văd decât ca pe o femeie' sau 'nu înțeleg, vrei să fii bărbat?', 'alege', dacă refuză să folosească numele și pronumele tău, atunci această persoană nu este potrivitx pentru ține. Deși felul

în care te percepe cineva nu schimbă cu nimic ceea ce ești tu, totuși alege persoane care să te facă să te simți înțelesx.

Când declari că ești în afară binarității, poți simți de multe ori că ești și în afară dezirabilității romantice/sexuale. Însă dorința nu este binară.

Dating ca persoană non binară te va face să realizezi cât de profund cisnormativă este lumea în care trăim. În contextul în care limbajul care înconjoară dorința se trage din gândirea binară de gen, avem nevoie să vedem tot mai multe filme/povești care portretizează persoane non-binare și poveștile lor romantice și discuțiile purtate în intimitate.

(Experiențele fiecărei persoane non-binare sunt unice, așadar este foarte posibil că nu tot ce este spus mai sus să se aplice și altcuiva.)

Unele persoane non-binare s-ar putea să găsească plăcere în a juca anumite roluri de gen sau a folosi anumiți termeni genizati în unele situații.

Nu trebuie să-ți dai seama singurx de toate preferințele/dorințele partenerex - ba chiar este mai bine nu să faci presupuneri fără să întrebi și să discuțați.)

Ce înseamnă veganismul pentru tine?

Răspunsuri din comunitate

“Pentru mine, veganismul e o încercare de a trăi în acord cu lumea vietăților din jur. Subliniez încercare - e o încercare constantă, pentru că speciismul e adânc înrădăcinat în societatea noastră, de la modurile de producție a hranei la întreaga ordonare a infrastructurilor, instituțiilor, legilor, modurilor de a gândi chiar, a înțelege, a simți. Încerc să simt altfel, să simt în acord cu celelalte ființe, și ele animale, ca mine, și eu animal, ca ele.” - M

“Veganismul reprezintă foarte multe lucruri pentru mine: filosofie, poziție politică, lentilă prin care privesc/analizez lumea. Dar mai mult decât orice, este un mod de a fi, de a exista într-o lume în care simpla existență poate fi un act de subversivitate, atunci când ea nu se lasă supusă, exploatată, consumată. Veganismul nu e o dietă, o listă de cumpărături, o serie de reguli și norme. E un mod de a exista care respectă și celebrează viețile și individualitățile fiecărui animal - uman sau non-uman.” - Gabriela

“Pentru mine, veganismul înseamnă realizarea că toate animalele umane și non-umane caută să fie ferite de suferință. Veganismul este angajamentul meu la o viață ghidată de compasiune și învățare. Începe cu alegerea zilnică de a nu mânca, purta pielea sau folosi în orice alt scop nici un animal. Veganismul este solidaritate. Nu trăiesc și eu însumi cu frica de a fi ucis și mâncat de către altx, dar ma aliez cu animalele non-umane.

Veganismul m-a învățat să îmi pun constant întrebarea: oare ceilaltx prin ce trec; cum putem să ne sprijinim reciproc? Trăim fiecare la intersecții de opresiuni și privilegii specifice. Dacă ești cis & straight, nu trăiești și tu cu frica de a te afla în situații homotransfobe, dar mă poți sprijini pe mine ca să ies din ele. Veganismul m-a învățat importanța ajutorului reciproc, importanța solidarității între toate mișcările de justiție socială.” - Ananta

“Pentru mine, veganismul este despre empatie, despre solidaritate față de toate animalele umane și non-umane, și reprezintă un mod firesc de a mă opune sistemului opresiv dintr-o societate în care ierarhia discriminează, exploatează și în consecință, capitalizează.

Acest mod de a trăi este despre a înțelege suferința și de a lupta împotriva oricărui fel de a o perpetua, de a exista și respecta celelalte ființe.” - Sandra

“Când aveam în jur de 6-7 ani, unul din momentele importante din viața mea a fost să aflu de activistul Gary Yourofsky, iar el spunea că înainte de a învăța să discriminăm femeile, persoanele de culoare, persoanele homosexuale sau persoanele de altă religie, suntem învățați să discriminăm vaci, porci, păsări și alte animale. Concluzia a fost simplă: pentru a elimina toate formele de opresiune existente, trebuie să înlăturăm rădăcina, și anume speciismul.

În momentul de față, prin simpla noastră dorință de a domina, arătăm cât suntem de brutali, răi, agresivi și violenți, iar singura cale prin care am putea ieși din stadiul acesta ar fi dacă am deveni cu toții vegani.

Veganismul asta înseamnă pentru mine: speranța la o lume mai blândă, cu animalele, cu semenii noștri și cu noi înșine.” - Orion

“Veganismul este despre justiție socială. “Nu face altuia ceea ce nu ai vrea să ți se facă ție”.

Nu trebuie să iubim animalele non-umane pentru a le trata cu respect și pentru a le recunoaște dreptul la viață. Tratează-i pe ceilalți așa cum vrei și tu să fii tratat, respectând dacă ți se oferă sau nu consimțământul, ascultând nevoile etc., indiferent de specie.

Nu distruge ceva ce nu poți tu, cu mâinile tale, crea.”
- L.

“De când am aflat ce este veganismul și l-am adoptat ca stil de viață, am învățat și continui să învăț mult. Pentru mine este un mod de a privi și a mă raporta la lumea ce mă înconjoară, de a coexista, cu adevărat, cu orice locuitor al acestei planete, indiferent de specie, oferind respect și compasiune. Este singura cale prin care pot să gândesc și să sper la o lume mai inclusivă, pentru orice ființă, lipsită de discriminare, exploatare, (auto)distrugere.

Veganismul mi-a permis să îmi dau seama de multe aspecte pe care le treceam foarte ușor cu vederea înainte, cum ar fi faptul că toate formele de opresiune sunt interconectate.

Pur și simplu consider de-a dreptul oribil antropocentrismul în care ne-am afundat și cum am exclus absolut toate celelalte animale, reducându-le ori la simpli figuranți, ori la resurse, instrumente.

Veganismul înseamnă a le respecta viața, individualitatea, locul unic al fiecăruia pe această planetă; înseamnă a nu contribui la distrugere, suferință, teroare; a dori și a aspira la justiție și libertate pentru toți.” - Ilinca

Poem: Queer Earth Valentine

roses are red

violets are queer

I'll love you today

I'll love you all year

the sky is blue

but the sky's not a boy

stop it with the gender binary

we just want queer joy

they made famous Valentines

just to sell you more stuff

but our love isn't a commodity

and honestly, we've had enough

our feelings are not to be packaged

and neither is our time

platonic comradely love isn't less

and being out, trans or queer ain't a crime

we're tired of being illegal
in your crumbling system of profits
we're loving for worlds that are queerer
to share with all earthlings & cheer 'em

to our joy, unrestrained
to our bodies, untamed
to an Earth we can live with
and give back what we've claimed

Despre Comunitatea Vegană Queer

Suntem aici, queer și veganx.

Ne propunem să evidențiem felul în care veganismul se leagă de queerness, printr-o înțelegere feministă și anticapitalistă atât a legăturilor noastre cu alte animale prin opresiune, cât și a drumului comun spre eliberare.

Veganismul implică non-violență față de toate ființele vii și față de Pământ. Nu este o dietă, ci o mișcare pro-intersecțională de eliberare contra tuturor formelor de opresiune și transformare în marfă a corpurilor. Mai ales, este o mișcare care își propune să se alieze cu animalele nonumane. Comunitatea Veganilor Queer respinge crearea de ierarhii a diferitelor forme de opresiune pentru a ridica unele lupte deasupra altora.

CVQ crede în conectarea cu/și integrarea diferitelor mișcări de justiție socială pentru a realiza o eliberare totală. CVQ se împotrivește speciismului, homofobiei, bifobiei, transfobiei, acefobiei, cis-hetero-patriarhatului, capitalismului, rasismului, xenofobiei, clasismului, fascismului, sanismului, abilitismului, ageismului, misoginiei, ecocidului.

CVQ respinge salvatorismul și dorește ca animalele non-umane să fie centrate în propria lor mișcare de eliberare.

CVQ susține activismul local. Recunoaște că diferite comunități experimentează veganismul în mod diferit, și prin urmare sprijină veganx marginalizatx să evidențieze propriile lupte.

CVQ dorește să deconstruiască conceptul de „natură” și apelurile la „natură”, care produc injustiție atât față de persoanele non-umane, cât și față de persoanele umane și queer. Fie nu se recunoaște existența relațiilor queer la alte animale “nu este natural ca omul să fie gay, ai văzut tu animale gay în natură?!”), fie recunoașterea acestora duce la argumente precum „oamenii nu sunt gay pentru că sunt civilizați (adică heterosexuali, monogami), doar animalele nu se pot abține (sălbatic, gay, promiscue)”. CVQ se poziționează ferm împotriva unei gândiri care capturează tot ce consideră „natural”, ca să folosească apoi “apelul la natură” în mod opresiv. În același timp, CVQ dorește să se solidarizeze cu toțx protectorx Pământului și ai apelor, cu toțx cex ce luptă pentru protejarea mediilor în care trăim și se opun schimbărilor climatice.

Respingem felul în care este normalizată cisheterosexualitatea prin capitalism și prin mecanismele coercitive ale statelor.

Respingem modelul carceral și punitiv, și lucrăm împreună spre responsabilizare comunitară și auto-responsabilizare atunci când greșim sau rănim pe alțx.

Membrx CVQ sunt persoane cis și non-binare care se identifică ca fiind queer, polisexuale, bisexuale, gay sau lesbiene. Știm că viețile noastre se află la intersecții complexe între opresiuni și privilegii, și încercăm să păstrăm spațiu pentru recunoașterea acestora în interiorul grupului și în afară.

Sușținem practici și idei antispeciiste, anarhiste, feministe, antirasiste, antiabilitiste și antifasciste. Suntem, de asemenea, pro-lucrătorx sexualx, pro-neurodivergență, pro dreptul la locuire decentă pentru totx, pro-Palestina, pro-body positivity, pro-poliamorie, pro-alegere.

Ne dorim o lume în care celelalte animale au acces la propriile spații și control asupra propriilor vieți. Ne dorim căderea complexului industrial animal și a ideologiei care vede alte animale ca fiind pentru noi. Ne dorim recunoașterea lor ca subiecțx și niciodată ca proprietate.

Pășim spre o lume queer și multispecii, în care omul - idee construită după modelul de bărbat alb european - nu mai e singurul subiect cunoscător și transformator al mediului, ci fiecare dintre noi învățăm și devenim împreună. Recuperăm animalitatea ca fiind parte a ființei noastre, niciodată ceva inferior sau consumabil.

Ne propunem să interogăm constant propriile moduri de gândire și propriile privilegii, să folosim un limbaj antispeciist, să evităm orice alt limbaj opresiv și să ne solidarizăm cu alte mișcări de justiție socială.

Facem o muncă de activism și învățare colaborativă și non-ierarhică, în speranța de a construi treptat lumea în care vrem să trăim.

Actualmente, din comunitatea vegană queer fac parte: Ananta Bălănean, Maria Martelli, Otilia Jakab, Gabriela Oprea și Orion Azimov. De-a lungul timpului au mai făcut parte: Ilinca Sfrijan-Penciu, Marina Boboc, Alex Ciudin, Ileana Negrea, și Nóra Ugron.

TURMA! #2 va urma...

Plănuim să revenim, poate că anual, cu alte texte. Pentru numărul #2 vom scrie despre anarhism și veganism, bucuria ca și rezistență, binaritate de gen și colonialism, sexism, *ageism* și speciism, educație și speciism, sănătate mentală, grasofobie și multe altele...

Dacă te simți inspiratx și dorești și tu să scrii sau să participi în vreun fel, scrie-ne la: cvqromania@gmail.com

De asemenea, dacă dorești să împărtășești „*Ce înseamnă veganismul pentru tine*” sau povestirile tale de *coming out* ca și queer și veganx, așteptăm mesajul tău!

Ne găsești pe facebook și pe instagram: @cvqro

Cuprins

Ce este TURMA!.....	5
Apel la reflecție adresat persoanelor feministe.....	7
Veganism și feminism.....	10
Este veganismul un privilegiu?.....	15
Despre veganism și capitalism.....	18
Veganismul nu este naționalist.....	21
Despre disconfort.....	22
Despre responsabilitate și învățare colectivă.....	25
Despre “alegeri personale”.....	27
Veganismul și schimbările climatice.....	30
Veganismul și industria de haine și încălțăminte...	34
Un moment de liniște pentru ursul Arthur.....	40
De Paște.....	43
Etichete cu „Animale Crescute În Libertate”?.....	45
Despre frica de radicalizare.....	49
Zilele de Comemorare a Porcilor Uciși pentru Profiturile și Poftele Umane.....	51
Ziua vizibilității persoanelor bisexuale.....	55
Ziua internațională a persoanelor non-binare.....	59

Ziua internațională a lesbienei.....	62
Dorință și (non)binaritate de gen.....	64
Ce înseamnă veganismul pentru tine? Răspunsuri din comunitate.....	66
Poem: Queer Earth Valentine.....	71
Despre Comunitatea Vegană Queer.....	73
TURMA! #2 va urma... ..	77

Mulțumiri **Pagini Libere** pentru susținere și editurii **frACTalia** pentru tipărire.

CORPUL MEU, ALEGerea MEA.

DAR CORPUL LOR?

ALEGerea CUI?

